

tillægge alt for stor Betydning. Jeg tror, at vi er enige derom, og jeg tror, at vi er saa enige om det, at vi ikke behøver atter og atter at fastslaa det, men det var jo for det ærede Medlem Udgangspunktet for at understrege her, at der indenfor det Parti, han tilhører, i visse Henseender havde været nogen Betænelighed overfor de Bestemmelser, som findes i de Traktater, her er Tale om, i hvert Tilfælde med Hensyn til Udtrykkene, med Hensyn til Maaden, hvorpaa de var formet. Disse Betæneligheder har man imidlertid fra Partiets Side, som det fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelser, overvundet, og jeg glæder mig derved. Vi deler ikke disse Betæneligheder. Jeg lægger ikke saa overmaade megen Vægt paa den Maade, hvorpaa man i de forskellige Voldgiftsaftaler sondrer mellem de Sager, der skal afgøres retsligt, og de Sager, der skal afgøres paa anden Maade. Grænselinien vil alle Dage blive en Smule vanskelig at drage. Men for den Gruppe af Sager, som ikke kan afgøres i Kraft af gældende Traktater, er der jo ikke andet Grundlag end det, der er angivet ved Ordene „Ret og Billighed“, og jeg for min Del nærer altsaa ingen som helst Betænelighed ved den Vending, der er brugt i disse Traktater, lige saa lidt som jeg tror, at man vilde opnaa noget som helst ved den ene eller den anden Art af Forbehold med Hensyn til Spørgsmaal af saadan Beskaffenhed, at de udelukkende hører under vedkommende Lands indre Styre, indre Lovgivning.

Jeg kan da uden Forbehold anbefale de foreliggende Forslag. Jeg ser dem paa Baggrund af den almindelige Bevægelse, som foregaar, som et Led i denne, regner med dem som et Middel til at skabe den Forstaaelsens Aand, som vi er enige om er betydningsfuldere og mere afgørende for Udviklingen end selve de skrevne Ord, som er Udtryk for den.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Moltesen karakteriserede min Tale som en klassepræget Anbefaling af de foreliggende Konventioner. Hvis der deri ligger den Opfattelse, at det skulde have været en mod de andre Partiers udfordrende Tale, vil jeg gerne protestere, for det har ikke været Hensigten. Men det ærede Medlem maa være klar over, at jeg kan kun anbefale Godkendelsen af disse Konventioner paa det Partis Vegne, jeg tilhører. Jeg kunde ikke ved denne Lejlighed tale paa hele det danske Folks Vegne, som det ærede Medlem Hr. Moltesen mente. Jeg har kun villet være Ordfører for det Parti, jeg til-

hører, og derfor fandt jeg Anledning til at fremhæve, at disse Voldgiftskonventioner mellem de nordiske Lande er af en saadan Beskaffenhed, at vi fra det Partis Side, jeg tilhører, maa hilse dem med den allerstørste Glæde og Tilfredshed. Og, naar det ærede Medlem Hr. P. Munch senere gjorde en Bemærkning om, at der selvfølgelig ikke dermed var ment, at det Parti, jeg tilhører, har en særlig Andel i og Ære for disse Konventioners Tilblivelse, maa jeg sige, at det tror jeg nu alligevel, jeg med nogen Ret kan sige. Jeg ved ikke, om det har staaet tidligere i det socialdemokratiske Program, men da jeg første Gang gjorde Bekendtskab med det for 32 Aar siden, stod der i det, at Militæret skulde afskaffes, og at Stridigheder mellem Folkene skulde afgøres ved Voldgift. Jeg tvivler heller ikke om, at i al den Tid, der har eksisteret en socialdemokratisk Bevægelse, har det været Formaålet med denne, at Militærvæsenet skulde skaffes af Vejen, og at slige Stridigheder skulde afgøres paa den Maade, som det er foreslaaet i disse Konventioner, og Arbejderklassen har benyttet al sin Magt og Indflydelse baade gennem sine Fagforeninger og gennem sin politiske Virksomhed til at naa dette Maal. Derfor tør jeg roligt paastaa, at det Parti, jeg tilhører, har sin store Del af Æren for, at vi er naaet saa vidt, som vi nu er. Deri ligger jo ikke nogen Anklage imod det ærede Medlem Hr. Moltesen eller det ærede Medlem Hr. P. Munch, og hvis de har opfattet det paa den Maade, beder jeg dem om at tænke om igen, for det har ikke været Meningen. Men naar jeg har fremhævet disse Ting, er det, fordi jeg vilde fremhæve her, at bagved disse Konventioner staaer Arbejderklassen i Finland, Arbejderklassen i Sverige, Arbejderklassen i Norge og Arbejderklassen i Danmark, og det er dog en stor Part af de 4 Folk, der her er Tale om. Naar der endnu lyder Røster imod disse Konventioner, kommer de ikke fra Arbejderklassen, men fra bestemte Kredse indenfor Overklassen, Kredse, som meget ofte findes blandt Akademikere og Officerer. Det er jo Sandheden om denne Bevægelse. Det glæder mig, at vi her i Danmark har faaet saadan Bugt med disse Stemninger, at nu alle 4 Partiers Ordførere møder her i Dag og anbefaler disse Konventioner. Og jeg maa sige, at det glædede mig ikke mindst at høre det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Ganske vist er jeg paa det rene med, at hvis man havde den norske Stortingsmand Hr. Hambro til Stede her i